

artists to let the government concentrate on "feeding the citizens" stories. Lam says she started feeding their intellect and emotions through her work. "The only way through was to make it as powerful, it could be a story that says in a brief moment of time to an audience."

Chong's passion led her into her writing career. She has published autobiographies about her life of them a summer in a car and sun. Poetry magazine. Her weight is also in her life as a mother. She has her children's lives. She plays the guzhen and studies ballet. Both

It does not distract her from her life as a mother. She does having a husband. She seems poignantly reveals her life in 1984 from a Lebanese designer. "Giving them a future without a future my answer/ except that I was after." She explains: "I achieved by one person working at what Lee Kuan Yew has done

VIVIENNE KHOO

her to these little Western inconveniences.

Lam left Hong Kong when she was 25 to study at New York's prestigious Parsons School of Design and soon discovered a niche in US creative circles. Graduating as "student of the year" in 1975, she clinched apprenticeships with two of New York's top fashion designers, Calvin Klein and Geoffrey Beene, ahead of her fellow students. It was Beene in particular who shaped her style and taste.

She launched her own ready-to-wear line in 1981, designing jewellery initially to complement her fashion and later as the focal point of her work. She has since moved on to other areas of design, turning her hand to creating tableware, furniture and lighting. Her jewellery, however, remains popular though she prefers her work to

be perceived not as trendy trinkets but as timeless pieces

GLAMOUR AND TONGS

Izabel Lam's strong hands sculpt glass, steel, gold and other materials with surprising delicacy, creating interesting pieces that are earning the Hong Kong-born jewellery designer an international following.

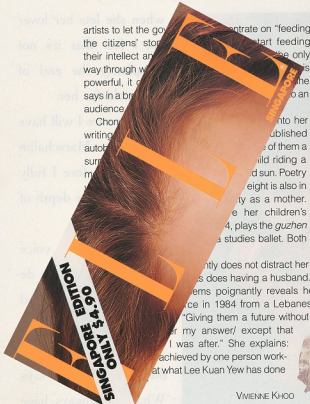
Lam (pictured above) experiments with different media and textures exploring contrast: juxtaposing subtlety with strength, supple forms with rigid steel. Inspiration comes from just about anything she sees, but the motif of the ocean is more dominant, a legacy from her love of scuba-diving though she says the hobby is not relaxation but work. Her inspiration, however, is gleaned from anything around her. "There's a method to this chaos," she says.

The designer was in town recently to work out details of an Izabel Lam show due to be held later this year at the Singapore Design Centre's International Design Forum. Chatting over breakfast, she commented wearily on the awkwardness of having to use a fork and a spoon to eat her porridge; you would think 21 years living in New York would acclimatise

of art. Her jewellery and home accessories are sold here at Tangs Studio, Atelier and Abraxas. In the pipeline is a deal with Royal Selangor to produce a range of her tableware designs in pewter.

Lam has converted part of her New York home into her studio so she can get straight to her blowtorch whenever the inspiration takes her. A few core artists and a couple of student interns assist her though she allows anyone working with her their creative freedom, learning from them as much as they from her. □

CINDY HWANG

ATELIER

From New York, Hongkong-born designer Izabel Lam's jewellery conveys a sensual, ethereal feeling. All hand-made and crafted mainly in 24-karat gold, Izabel's jewellery is functional, wearable art combined with lasting value.

At Atelier, you'll discover gift ideas beyond your imagination, with a service that makes gift buying a pleasure in itself.

Annick Goutal from \$19.90

Halycon Days from \$109

Izabel Lam from \$89

ATELIER

A N D T H E

Her designs of an incredible range of tableware and jewellery, including lamps and even tables, are so distinctively shaped and made, so evocative of marine life and movement, that they are appropriately called 'liquid art'. Isabel Lam's prodigious creations (available in Singapore at Atelier boutique in the Hilton) are not merely designer objects of function; they also impress with an artist's profound knowledge of the materials she works with. Isabel, an avid diver, tells us what ignites her ideas in this light-hearted interview.

The artist/designer free-diving in the Andaman Sea. Photo by Ashley Boyd

SEA MY ART

our major distributor in Asia. We've been working in Japan for about eight years now; every year I am invited by the distributor for an anniversary in celebration of a store that they opened five years ago.

Do you think you have achieved something in your designs that can't possibly be matched by others?

I am aware of what other designers have done but I am happy with my achievements, I am happy with the reception to what I do. In terms of doing something that no other designer had done, I don't know, but being somebody who is Asian, who was brought up in an Asian environment, being in New York and having been exposed to the East and the West and trying to marry the two, to get the essence of Eastern philosophy and being able to succeed in the Western world, I think that not too many other designers in my field, or in any other field, have managed to do. So in that sense, yes, I would agree that I have achieved something of my own...

Diver's Champagne Bucket

Over Water Dinnerware

What are your other preoccupations besides design?

Unfortunately, it's taking up quite a bit of my life now. If I have my way, if I have more time, I would really like to do more scuba diving which is just one of my passions. I'm already travelling quite a bit, which is work, but it is also an enjoyment to me because I like to be exposed to different cultures — how different people think, how the different races react to the same colour, the same shape. It's always fascinating to me if one thing or one colour which is very acceptable, very appreciated in Japan, may not necessarily go as well in Germany...

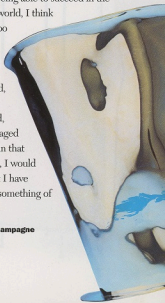
Do you often travel to your agent countries (which distribute your designs)?

Well, for this trip, I will be going from here to Hongkong, China, Korea...We have mostly distributors in different countries and/or individual stores that we supply to. Japan is

*A conversation with Isabel Lam
by Thio Lay Hoon
Photographs by Michel Del Sol
courtesy of Isabel Lam
International Inc*

Is design always on your mind?

Yes, when I'm sleeping, eating, travelling...I think if somebody wants to be creative, it should be part of his or her life. I am not the kind of person who says, 'OK, I'm going to sit down at the table and design something.' I am always thinking about it. Inspiration is always around you, no matter where you are, whether you are in the museum, or on the street, on a bus, in the car...it's everywhere.

Your gift catalogue

**6A Izabel Lam's Home
Collection**

*Bring the feel of the sea to your
dining table. By using the Wind
Over Water plate and the fluid
forms of our Metamorphosis
Sphere cutlery to serve up
your meal.*

*(plate: length 43cm
x width 20cm
cutlery: length 32cm)*

SINGAPORE
AIRLINES PPS CLUB

This page, 1. Izabel Lam describes her fluid style as "aquatic expressionism". 2. Sorbet "Shell", 3. "Pebble on the Beach" bracelet and "Sea Star" necklace rest on "Sphere" servers. 4. "Sphere" soft glass coasters, cutlery set and napkin rings. 5. "Sphere" napkin rings encase a delicate napkin. 6. Clockwise from top left, "Island" ring; "Island Boulder" ring; "Lagoon" double ring; "Sea Nest" ring. Opposite, main picture, "The Diver" vase, "Sphere" drink stirrers, "Wind Over Water" platter. Inset, "The Diver" champagne cooler.

Soaring the liquid depths

Izabel Lam's creations reflect her lasting fascination with the sea. By Stephanie Green

Get her talking about her "escape" — scuba diving — and Izabel Lam seems to drift away into the elemental source. Her graceful hands emphasize a point, weaving about her face like floating tendrils of seaweed. It's hard not to envy her enthusiasm.

The New York designer attributes this aquatic passion to her Hong Kong birthplace, where water is integral to the island's livelihood, and dominates its geography.

"My contact with that living organism inevitably expresses itself in my work. There is just so much down there, colours I've never seen before... I don't think I'll ever run out of inspiration."

Lam's fluid pieces, crafted in glass and metal, display an undulating sense of movement. "I work with ceramics and glass the way I relate to silk and wool, draping the material," she explains.

Hardly surprising. In the seventies, Lam oversaw the production of American-designed

fabrics at a Hong Kong mill. She recalls: "Many of the designs were not practical for the looms. So I created my own patterns in the style of the original."

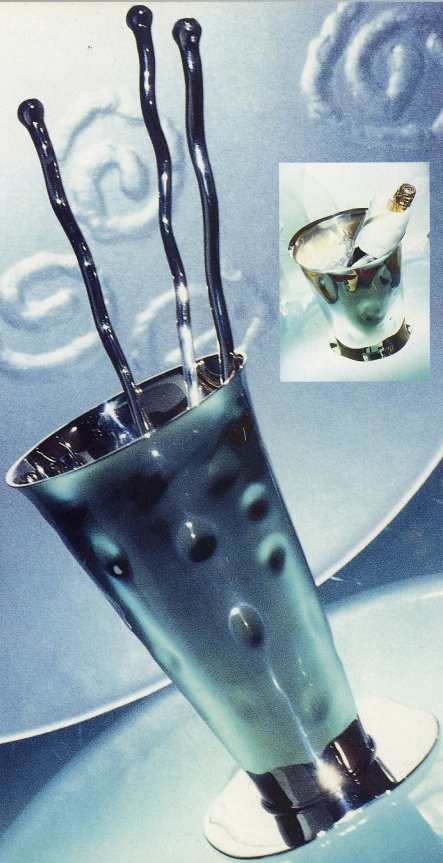
Her designs brought her to the notice of the head of the prestigious Parsons School of Design, and Lam, scholarship in hand, moved to New York.

After graduating as designer of the year she worked at Calvin Klein and at Geoffrey Beane, before establishing her own sportswear label.

In 1983 she experimented with jewellery design, and so began her ongoing affair with metal and glass. It precipitated a divorce from the fashion business.

"Fashion was all wild times, glamour and a lot of heartbreak," Lam reflects. "But it got to be totally unrealistic. It wasn't about creativity, it was about business. So I moved away from it, I like what I'm doing now, because I can experiment with new materials, shapes and forms. I have found freedom."

SPY

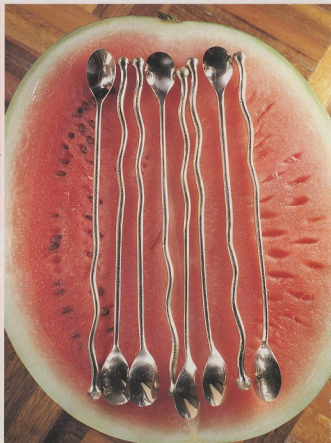
SET YOUR TABLE

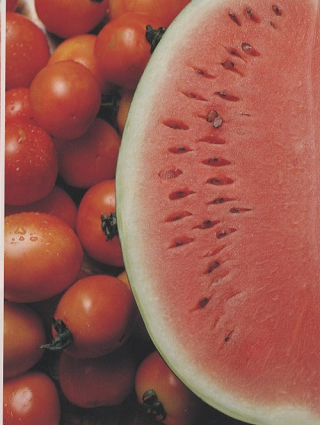
TEXT : P. UBOLWADEE

PHOTOGRAPHY : R. PICHET

Izabel Lam ชั้น 1

ศูนย์การค้า เดอะ พาร์ค

อิซาเบล แลม

ศิลปิน: แรงบันดาลใจ และประโยชน์ใช้สอย

เส้นทางชีวิตของคนเรานั้นมิได้ปูลาดด้วยกลีบกุหลาบเสมอไป หากแต่บางครั้งบนบาทวิถีแห่งชีวิตนั้นก็ลาดโรยด้วยขวากหนามที่พร้อมจะทิ่มตำผู้ก้าวไปได้เสมอ ผู้หญิงคนนี้ก็เฉกเช่นเดียวกัน กว่าที่เธอจะก้าวขึ้นมาได้อย่างสง่างามเผยแพร่ในฐานะนักออกแบบชั้นนำได้ เธอก็ต้องนำพานาวาชีวิตไปพบกับสิ่งต่างๆ มากมาย

อิซาเบล แลม (Isabel Lam) เป็นชาวฮ่องกงโดยกำเนิดความสามารถทางการออกแบบของเธอเริ่มฉายแววเด่นชัดเมื่อเธอได้รับทุนให้เข้าศึกษาในสถาบันการออกแบบชื่อดัง Parsons School of Design ในนิวยอร์ก และเธอก็จบการศึกษามาด้วยรางวัล “นักศึกษาดีเด่น” ซึ่งเป็นเครื่องการันตีความสามารถที่มีอยู่มากมายของเธอ

อิซาเบลเริ่มงานครั้งแรกในวงการแฟชั่น โดยเข้าฝึกงานกับนักออกแบบชื่อดัง “Calvin Klein” จากนั้นก็ไปร่วมงานกับ Geoffrey Beene ในตำแหน่งผู้อำนวยการด้านการออกแบบก่อนที่จะออกมาผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปภายใต้ชื่อของตัวเอง

เท่ากับชีวิตในแวดวงเสื้อผ้าสำเร็จรูป อิซาเบลไม่เคยหยุดนิ่ง เธอพยายามแสวงหาความต้องการที่แท้จริงของตนเอง เธอขยายงานด้านเครื่องประดับควบคู่ไปกับการทำเสื้อผ้า ซึ่งทำให้เธอค้นพบว่า เส้นของงานโลหะต่างหากคือสิ่งที่เธอชื่นชอบ

ในปี 1988 หลังจากแสดงงานศิลปะเชิงประติมากรรมครั้งแรก เธอตัดสินใจหันหลังให้วงการแฟชั่น และเริ่มผลิตผลงานชุดเครื่องใช้ภายในบ้าน อันประกอบไปด้วยกรอบรูปและที่เปิดช่องจดหมายโลหะขึ้นรูปด้วยมือ และนับตั้งแต่นั้นมา ชื่อของศิลปินนักออกแบบสาว อิซาเบล แลม ก็เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นในฐานะนักออกแบบฝีมือดี ต่อมาในปี 1990 ผลงานชุด “Carman”, “Sphere” และ “The Silent Shore” ผลงานชุดเยี่ยมที่แสดงถึงพัฒนาการอันไม่หยุดนิ่งของเธอด้วยการนำเอาแก้วหลอมเป็นรูปทรงต่างๆ มาใช้ร่วมกับงานโลหะ ผลงานชุดนี้ได้ออกแสดงในงาน Milan's Salone del Mobile ซึ่งส่งผลให้ชื่อของเธอโด่งดังไปทั่วโลก

ในปี 1991 เธอก็สร้างชื่ออีกครั้ง ด้วยผลงานการออกแบบเครื่องประดับ “Bacchus” และ “Vestal” รวมทั้งขยายงานด้านเครื่องใช้ภายในบ้านให้ครอบคลุมไปถึงเฟอร์นิเจอร์ไมไฟ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและโต๊ะทำงาน เป็นต้น

ปัจจุบันผลงานของเธอได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีทั้งในอเมริกา ยุโรป ออสเตรเลีย

“ฉันหวังว่าผู้ซื้อจะเข้าใจ สิ่งนี้สำคัญสำหรับฉันมากที่คนซื้อมองเห็นงานของฉันเป็นงานศิลปะ แต่นอกจากงานศิลปะแล้ว ยังมีประโยชน์ใช้สอยตามแบบฉบับของมันด้วย ฉันชอบที่จะให้ผู้ซื้อใช้มันให้เกิดประโยชน์ ให้มันเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน มากกว่าที่จะได้เห็นงานของฉันอยู่ในพิพิธภัณฑ์”

ภาพ : ฤทธิรงค์, นรินทร์

ผลงานช่วงแรกของอิชาบเล แลม เป็นโลหะรูปทรงธรรมชาติ

งานช่วงปัจจุบันเป็นแก้วรูปทรงอิสระ ได้รับอิทธิพลมาจากธรรมชาติได้ทั้งทะเล

และเอเชีย ทั้งยังมีโรงงานผลิตผลงานของเธออยู่ในประเทศต่างๆหลายแห่ง ซึ่งก็รวมทั้งประเทศไทยด้วย และเมื่อไม่นานมานี้เธอได้เดินทางมาโปรโมทผลงานของเธอ “The Liquid Art of Izabel Lam” จินตนาการแห่งท้องทะเล ซึ่งวางจำหน่ายที่ร้าน Casa Delilah ของสถาปนิกชื่อดัง “สมพงษ์ พานิก” ทำให้ฉันสนใจทำงานที่เกี่ยวข้องกับของใช้ภายในบ้าน

“ฉันต้องการทำงานอย่างที่มีมากกว่าแฟชั่นทั่วไป จากประสบการณ์ฉันพบว่า คนเรานั้นต้องการแตกต่างที่โดดเด่น และมีความใส่ใจกับสิ่งแวดล้อม แม้ว่าในบางครั้งรักตัวเองมากกว่าคนอื่น ๆ ดังนั้น ฉันจึงคิดทำเครื่องใช้ที่ทำให้รอบคอบเกิดความรู้สึกอบอุ่นที่ได้ใช้เครื่องใช้ของฉัน”

ผลงานชุดที่นำมานี้ ได้แนวความคิดมาจากหิน

“เมื่อสองปีก่อนฉันมีงานอดิเรกคือดำน้ำ ครั้งแรกที่ฉันดำลงไปได้น้ำ ฉันตื่นเต้นที่ได้สัมผัสกับธรรมชาติ และมีความสุขมากทุกสิ่งที่ฉันเห็นใต้น้ำคือมีชีวิตชีวา มีสีสัน ไม่มีการทำงาน ไม่มีเสียงโทรศัพท์สั่งงาน ดังนั้นฉันจึงพยายามจับภาพใต้ทะเลมาทำเป็นของที่มีชีวิตชีวา และมีการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นการท้าทายความสามารถอย่างหนึ่งในการทำงานโลหะ ที่จะเปลี่ยนแปลงความแข็งแกร่งตัวของมันให้ดูเคลื่อนไหวอย่างลงตัว หรืออย่างการใช้กระจกมาแทนความรู้สึกคล้ายกับน้ำ แต่กระจกก็คือกระจก

“ดังนั้น การทำงานคุณต้องรู้จักคุณค่าของวัสดุที่นำมาใช้ ทั้งนี้เพราะมันสามารถเป็นได้ทุกอย่างตามที่คุณต้องการ จะให้อ่อนหรือแข็งก็ยอมทำได้ รวมทั้งในปัจจุบันนี้การทำงานมันเป็นไปตามความคิดที่อิสระ ไม่จำเป็นต้องออกมาเหมือนกับสังคมที่เป็นอยู่”

รู้ไหมว่า ในเมืองไทยก็มีงานที่ทำเลียนแบบงานที่คุณทำอยู่

“ฉันทราบ และรู้สึกไม่หมาก ในกรุงเทพฯ เราพยายามผลิตจากที่เดียว บริษัทเดียว และพยายามจะพัฒนาสินค้าให้ดีขึ้น ตอนนั้นฉันกำลังพยายามทำสินค้าไปขายที่แฟรงค์เฟิร์ต ฉันเอาผลิตภัณฑ์ที่คล้ายๆกันจากเมืองไทยไปเปรียบเทียบกับที่แฟรงค์เฟิร์ต เพื่อจะดูว่าใครดีกว่า ฉันเคยนำของพวกนี้ไปวางขายที่เซ็นทรัล และรู้ว่ามันของที่มาจากเยอรมนีและประเทศอื่นๆที่มีเครื่องหมายการค้าเหมือนกัน ซึ่งฉันพยายามให้นักกฎหมายฟ้องร้องเพื่อไม่ให้ทำเครื่องหมายการค้าเหมือนกัน และพยายามบอกให้เขาหยุดการกระทำแบบนี้

“ดิไซเนอร์คนไทยหลายต่อหลายคนที่ทำงานออกมาเหมือนกับฉัน ดูแล้วก็ไม่มีอะไร แต่ทำไมจึงไม่คิดทำงานให้เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ซึ่งจะทำให้เกิดความภูมิใจมากกว่ามานั่งลอกความคิดของคนอื่น เมื่อ 5 ปีที่แล้ว ก่อนที่ฉันจะมาทำงานในเมืองไทย มีคนบอกว่าจะให้รางวัล เพราะจะเปลี่ยนแบบ เขาบอกว่าคนไทยไม่สนใจว่างานจะได้มาอย่างไร แต่ขอให้ผลงานออกมาเหมือนกันก็พอ ครอบครัวของฉันและเพื่อนๆต่างพากันว่าฉันว่าเสียสละที่มาทำงานในเมืองไทย แต่เมื่อฉันมาทำงานที่นี่ ฉันจึงรู้ว่าคนที่นี้ให้ความอบอุ่นและความ

เป็นมิตรสูง ฉันคิดไม่ผิดที่มาทำงานที่นี่”

ตอนที่ประเทศของเราที่กำลังรณรงค์เรื่องนี้อยู่ แต่คงต้องใช้เวลาลึกหน่อย

“ฉันอยากได้ชื่อของคนที่ทำเลียนแบบ ถ้าหากรู้จักส่งมาให้ฉันด้วย ที่เยอรมนีก็มีการทำเลียนแบบ แต่เดี๋ยวนั้นหมดไปแล้ว ไม่เหมือนที่นี้รัฐบาลพูดแต่คำว่าเสียใจ แต่ก็ไม่ทำอะไร ที่นี้เพียงคุณมีเงิน คุณจะทำอะไรก็ได้ ฉันรู้สึกเสียใจมาก แต่ตอนนี้เด็กรุ่นใหม่มีทัศนคติที่ดีขึ้น ปรับปรุงตัว ไม่เหมือนคนรุ่นเก่า คนไทยรู้ว่าอะไรดีไม่ดี ซึ่งตอนนี้คนไทยก็พยายามเรียนรู้เรื่องการออกแบบ”
คุณยังคงคิดจะทำโรงงานในเมืองไทยอีกไหม

“งานที่โรงงานในเมืองไทยทำได้เร็วและละเอียด แต่ฉันก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าเงินจะทำให้เกิดความเห็นแก่ตัวมากขึ้นหรือเปล่า ฉันกลัวว่าจะมีสินค้าลอกเลียนแบบมากในเมืองไทย”

เมื่อไหร่จะออกผลงานชุดใหม่

“เร็วๆนี้ฉันจะออกผลงานเป็นเครื่องใช้บนโต๊ะที่เป็นงานบронซ์หล่อ (Cast Bronze)”

เดี๋ยวนี้คุณยังรักงานเกี่ยวกับกระจกอยู่หรือเปล่า

“ฉันยังรักอยู่ แต่ตอนนี้กำลังดูงานเกี่ยวกับเซรามิก”

คุณรู้สึกอย่างไรบ้างที่ได้ทำงานกับคนไทย

“ฉันชอบซึ่งและมีความสุข และฉันต้องขอขอบคุณคุณสมพงษ์ที่ได้ร่วมงานกันทำงาน และฉันก็ดีใจที่ได้ทำงานพวกนี้

“หวังว่าคุณคงชอบงานพวกนี้และงานชิ้นใหม่ของฉัน”

“มีคนบอกว่าให้ระวัง เพราะจะมีคนเลียนแบบ เขาบอกว่าคนไทยไม่สนใจว่างานจะได้มาอย่างไร แต่ขอให้ผลงานออกมาเหมือนกันก็พอ ครอบครัวของฉันและเพื่อนๆต่างพากันว่าฉันว่าเสียสติที่มาทำงานในเมืองไทย แต่เมื่อฉันมาทำงานที่นี่ ฉันจึงรู้ว่าคนที่นี่ให้ความอบอุ่นและความเป็นมิตรสูง ฉันคิดไม่ผิดที่มาทำงานที่นี่”

ครั้งแรกทำงานด้านโลหะ แล้วทำไมจึงหันมาทำงานเกี่ยวกับแก้ว

“การทำงานเกี่ยวกับแก้วเป็นการทำงานที่นำแปลกประหลาดมหัศจรรย์ แก้วเป็นวัสดุที่ต่างจากวัสดุอื่น เพราะการจะทำรูปทรงต่างๆได้ต้องนำมาหลอมก่อน แล้วก็ทำให้เย็นถ้าเย็นเกินไปก็จะไม่ได้รูปทรงตามที่ต้องการ ถ้าไม่เย็นตามเวลาที่ต้องการก็แตกร้าวอีก ดังนั้น การทำงานจึงต้องมีความเข้าใจ ที่นำมาฉันพยายามทำงานกับคนที่มีความประสบการณ์เพื่อฉันจะได้เรียนรู้ในเรื่องการทำงานและเทคนิคต่างๆ”

วัสดุที่นำมาใช้นั้น ทำเองหรือซื้อจากกลาสคูตีไออื่น

“การทำงานแก้วในสตูดิโอฉันต้องใช้พื้นที่มาก เนื่องจากต้องใช้ห้องอบขนาดใหญ่ และยังต้องใช้คนช่วยหลายอย่าง เช่น การหล่อ การทำแต่ละชิ้นย่อยก่อนประกอบเป็นชิ้นใหญ่ ซึ่งบางที่ต้องทำซ้ำแล้วซ้ำอีกกว่าจะได้ตามแบบและมาตรฐานที่กำหนดไว้ ดังนั้น วัสดุบางชิ้นฉันก็ทำเอง บางชิ้นก็ต้องซื้อมาอย่างเช่นงานชิ้นหนึ่งของฉันที่นำเอาแก้วที่แตกต่างกันถึง 6 ชิ้นมาประกอบกัน การทำงานของฉันนั้น ฉันไม่แน่ใจว่างานของฉันจะสมบูรณ์หรือยัง แต่ฉันก็พัฒนาปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา”

ใช้วัตถุดิบจากที่อื่นอีกหรือเปล่า

“ใช่ เพราะว่าฉันขายของให้กับคนหลายระดับ ซึ่งทำให้ฉันได้ทัศนคติที่แตกต่างกันไปจากหลายๆประเทศ ทุกครั้งที่ฉันกลับเข้าโรงงาน ฉันจะบอกคนทำงานว่าไม่ต้องกังวลว่างานแต่ละชิ้นจะออกมาไม่เหมือนกัน ของแบบนี้แตกต่างกันได้ คนซื้อมักต้องการให้ของทุกชิ้นเหมือนกัน แต่แรงงานของฉันทำด้วยมือ แล้วมือของแต่ละคนก็แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อเราทำของแต่ละชิ้นในแต่ละประเทศ เราก็จะได้ทำงานกับคนที่ต่างกัน งานที่ทำก็ใช้ผู้ชำนาญงานของแต่ละประเทศมาช่วยอย่างโรงงานในอินเดียก็ผลิตพวกบรอนซ์ หรืออย่างโรงงานในไทยก็ผลิตงานประเภทกระจก ซึ่งช่างไทยเข้าใจงานมากกว่าช่างอินเดีย”

งานแต่ละชิ้นทำจำนวนมากไหม

“บางที่ทำเป็นหมื่นชิ้น และบางทีก็ถึงแสนชิ้น เราจะทำสิ่งที่เหมือนกัน หรือใกล้เคียงกับมอเตอร์ที่สั่งเข้ามา ทำให้เราขายได้ในราคาถูกๆ”

เชิงเทียนแก้ว

งานแต่ละชิ้นของคุณดูเป็นงานศิลปะ คุณคิดว่าผู้ซื้อจะเข้าใจในงานที่ซื้อหรือไม่

“ฉันหวังว่าผู้ซื้อจะเข้าใจ สิ่งนี้สำคัญสำหรับฉันมากที่คนซื้อมองเห็นงานของฉันเป็นงานศิลปะ แต่นอกจากงานศิลปะแล้ว ยังมีประโยชน์ใช้สอยตามแบบฉบับของมันด้วย ฉันชอบที่จะให้ผู้ซื้อไขмันให้เกิดประโยชน์ให้มันเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน มากกว่าที่จะได้เห็นงานของฉันอยู่ในพิพิธภัณฑ์”

คุณหวังว่าลูกค้าในเมืองไทยจะเป็นอย่างไรที่คุณคิดไหม

“ฉันหวังว่าจะเป็นเช่นนั้น ฉันพยายามแสดงให้เห็นว่างานของฉันเป็นผลิตภัณฑ์อีกระดับหนึ่ง สวยงาม แตกต่าง และไม่ได้แพงอย่างเดียวจนไม่สามารถซื้อ หรือซื้อแล้วไม่กล้าใช้งาน แต่งานของฉันไม่แน่นอน บางทีอาจดูเก่า บางทีก็ดูใหม่ แต่งานของฉันเหมือนมีพลัง แม้อยู่เฉยๆก็ยังดูสวยงาม”

๒ บ้านและสวน

ISSN 0125-1996 ปีที่ 18 ฉบับที่ 215 กรกฎาคม 2537 ราคา 70 บาท

